

GELING (Jan), Missionaris van Afrika, Witte Pater (Sappemeer, 5.10.1903 - Aba, 14.6.1939). Zoon van Johannes-Coenradus en van Keizer, Johanna.

In september 1926 trad J. Geling in de orde der Witte Paters, in het seminarie van filosofie te Esch, bij Bokstel (Nederland). Twee jaar later ontvangt hij het habijt in het Sinte-Mariavinciat, te Maison-Carrée. Hij wordt priester gewijd te Kartago (29 juni 1933).

Te Marseille gaat hij scheep op 11 oktober, naar het apostolisch vikariaat Albert-meer (Mgr Matthysen). Op 9 november komt hij te Aba aan, missiepost gelegen in het noorden van het vikariaat, tegen de Engels-Belgische grens. Zijn loopbaan was kort: vijf jaar en half, waarvan het laatste jaar als overste te Aba. Bij zijn aankomst telde die missiepost 2 300 gedoopten en meer dan 5 000 katechumenen. Buiten het werk op de missiepost zelf hadden de missionarissen nog talrijke bijposten op grote afstand gelegen, te bedienen. Met ongemeen grote ijver wijdde de jonge missionaris zich aan zijn taak: scholen, bezoek en bestuur der schoolkapellen, toedienen van de sacramenten, niets was hem te veel of te lastig.

Op het prentje van zijn priesterwijding staan deze woorden: „zich uitputten voor de zielen; voor God is nooit genoeg gedaan.” Hij heeft zich werkelijk uitgeput. Een plotselinge koorts heeft zijn laatste krachten gesloopt. Na enige dagen is hij, terwijl men aan zijn sponde de gebeden der stervenden bad, kalm ontslapen, zonder strijd en zonder de minste pijnlijke trek op zijn gezicht.

Nieuw Afrika, Antwerpen, *Ergernis en hartzeer van een Kongo-missionaris*, 1937-1938, blz. 61.

[W.R.] 27 februari 1957.
P.M. Vannest (†)

Kronijken der Witte Paters.